

Afscheid van ererector Oscar Steenhaut

Op 23 januari 2007 overleed Prof. dr. Ir. Em. Oscar Steenhaut. Hij was van 1982 tot 1986 rector van de Vrije Universiteit Brussel. Sinds 1998 was hij met emeritaat.

Oscar Steenhaut was een man met een uitzonderlijke intelligentie. Dat bleek al in zijn jonge jaren. Nadat hij aan de Universiteit Gent was gepromoveerd tot Burgerlijk Ingenieur Elektrotechniek trok hij naar de Louisiana State University in de Verenigde Staten. Daar behaalde hij in recordtijd zowel het diploma van Master of Science in Electrical Engineering als dat van Doctor of Philosophy in Physics. Tussendoor voegde hij er, via de centrale examencommissie, ook nog het diploma van Licentiaat in de Wiskunde aan de Vrije Universiteit Brussel aan toe.

Na een kort verblijf als ingenieur bij Sabena en een opdracht als lesgever elektronica aan het Rijkshoger Technisch Instituut voor Kernenergie te Brussel werd hij op 1 oktober 1970 benoemd als docent aan de Vrije Universiteit Brussel. Hij behoorde tot de eerste 'Gentenaars' die door de kersverse universiteit geëngageerd werden. Zijn eerste belangrijke activiteit betrof de uitbouw en vooral de verhuis van de dienst Elektronica - met de bijhorende onderzoekslaboratoria - naar de nieuwe campus in Etterbeek. Eens 'gesetteld' in deze

nieuwe omgeving kwam zijn academische loopbaan in een stroomversnelling terecht. Steenhaut werd titularis van een omvangrijke onderwijsopdracht, verspreid over de faculteiten Toegepaste Wetenschappen, Wetenschappen, Economische, Sociale en Politieke Wetenschappen en ook Letteren en Wijsbegeerte. Hij fungeerde als promotor van vele onderzoeksprojecten, publiceerde in diverse gereputeerde wetenschappelijke tijdschriften en nam de supervisie waar over een lange reeks afstudeerwerken en doctoraatsthesisen.

Oscar Steenhaut werd daarnaast belast met de belangrijkste academische functies binnen de Vrije Universiteit Brussel. Zo was hij van 1979 tot 1982 decaan van de Faculteit Ingenieurwetenschappen en leidde hij van 1 oktober 1982 tot 30 september 1986 de Vrije Universiteit Brussel als rector.

Ook buitenshuis werd regelmatig een beroep gedaan op zijn kennis en wijsheid. Hij was adviseur bij Euratom, voorzitter van de VLIR (van 1983 tot 1985), voorzitter van het NFWO (in 1985 en 1986), lid van het bureau van het IWONL,

lid van het technisch comité van de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid, vicevoorzitter van het IMEC en voorzitter van het Comité voor Wetenschapsbeleid en van het IVO. Ontelbare malen werd hij, onder meer door de overheid, aangezocht om als expert wetenschappelijk onderbouwde rapporten op te stellen aangaande diverse onderwerpen.

Hoewel hij veeleer afkerig stond ten opzichte van uiterlijk vertoon, kreeg Oscar Steenhaut uiteraard de nodige erkenning voor zijn inzet. Zo werd hem in 1985 het doctoraat 'honoris causa' toegekend door de academische autoriteiten van de Humboldt Universität in Berlijn. En tussen eind 1986 en begin 1987 ontving hij een 'visiting professorship' aan de Louisiana State University, het Massachusetts Institute of Technology en de universiteiten van Stanford en Chicago.

Oscar Steenhaut stond ook al vroeg open voor de Chinese taal, cultuur en samenleving. Toen hij als jonge 'research fellow' aan de Louisiana State University verbleef, woonde hij samen met enkele Chinese studenten. Dankzij hen maakte hij kennis met de erg ingewikkelde Chinese taal. Hij wist zich zo bijzonder vlot in het Mandarijns uit te drukken. Vaak tot verbazing van zijn hoge Chinese gastheren. Nadat hij, in het kader van de culturele akkoorden tussen België en China, Chinese delegaties van

de universiteiten van Zhejiang, Hangzhou en Shanghai aan de Vrije Universiteit Brussel ontving, bracht hij in juni 1984 op uitnodiging van het Ministerie van Onderwijs een visitatiebezoek aan Taiwan. Sindsdien onderhoudt de Vrije Universiteit Brussel steeds nauwere banden met China en komen talrijke Chinese studenten hun universitaire studies hier met een gespecialiseerde postgraduaats- of doctoraatsopleiding bekronen. De belangstelling die Steenhaut koesterde voor China, werd de laatste jaren ook uitgebreid naar Vietnam. De niet-aflatende ijver waarmee hij onder auspiciën van het ABOS en de VLIR de institutionele samenwerkingsovereenkomst met de Hanoi University of Technology heeft begeleid en opgevolgd, is hiervan het bewijs. Zijn belangstelling betrof ook andere derdewereldlanden. Hij was in weze een pionier op het toen nog grotendeels onontgonnen terrein van de internationale universitaire 'ontwikkelingssamenwerking'.

Door zijn zeer uitgebreide kennis en een sterk maatschappelijk engagement had Oscar Steenhaut een groot netwerk van binnen- en buitenlandse contacten. Hij was geen professor in een ivoren toren. Hij was altijd bereikbaar en was voor iedereen Oscar, inclusief de studenten. Oscar Steenhaut overleed op zijn geboortedag. Hij werd 74 jaar.